

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Rzeszowie**

Tekst ujednolicony

Rzeszów, dnia grudnia 2010 r.

Pan
Wiesław Kaczor
Dyrektor Generalnej Dyrekcji
Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Rzeszowie

LRZ – 4112-15-01/2010
S/10/023

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o *Najwyższej Izbie Kontroli* (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.), zwanej dalej ustawą o *NIK*, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie przeprowadziła w Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Rzeszowie kontrolę w zakresie działań organów administracji publicznej, związanych z realizacją zadania pn. *Budowa obwodnicy Ropczyc w ciągu drogi krajowej nr 4 Jędrzechowice – Korczowa w km od 561+357 do 565+454*, w okresie od 2008 r. do 30 października 2010 r.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 19 listopada 2010 r., Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, stosownie do art. 60 ust. 1 ustawy o *NIK*, przekazuje Panu Dyrektorowi niniejsze

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia działalność Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Rzeszowie, zwanej dalej GDDKiA lub Zamawiającym, w zakresie realizacji powyższego zadania inwestycyjnego.

W kontroli ustalono, że wykonawcą robót budowlanych na tym zadaniu było Konsorcjum Firm: DROGBUD Podkarpacki Holding Budowy Dróg sp. z oo. w Strzyżowie – Lider Konsorcjum oraz HENCZKE Budownictwo sp. z oo. w Płocku – Partner Konsorcjum, zwane dalej DROGBUD, na podstawie umowy zawartej z GDDKiA w dniu 30 maja 2008 r. Podmiot ten spełniał warunki, określone przez Zamawiającego w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) oraz złożył najniższą ofertę cenową w przetargu nieograniczonym, przeprowadzonym przez GDDKiA. Umowa określała, że wartość wykonanych robót wynosić będzie 136.697.041,23 zł netto, tj. 167.099.790,30 zł brutto, oraz że zostaną one wykonane w ciągu 19 miesięcy od daty podpisania kontraktu, (do 31 grudnia 2009 r.). Umowa przewidywała, m.in. budowę czteropasowej drogi zasadniczej obwodnicy na długości 4.591 mb, oraz wykonanie – w tej drodze – 3 obiektów mostowych (2 wiadukty o długości po 17 mb oraz most o długości 38 mb) i pięciu przejazdów gospodarczych. W ramach umowy należało także wykonać 33 drogi dojazdowe o łącznej długości 6.452 mb oraz ułożyć nową nawierzchnię na dotychczasowym („starym”) odcinku drogi krajowej nr 4, biegnącym przez miasto Ropczyce.

W kontroli ustalono, że plan wydatków majątkowych GDDKiA, przyjęty w dniu 31 marca 2008 r., na realizację przedmiotowego zadania przewidywał – na lata 2008-2010 – nakłady w kwocie 130.000 tys. zł. Zobowiązanie, zaciągnięte od dnia podpisania ww. umowy na realizację, przewyższało wartość wydatków, przewidzianych na to zadanie w planie finansowym, o kwotę 37.099.790,30 zł.

Zaciągnięcie zobowiązań ponad planowaną kwotę wydatków stanowiło naruszenie przepisu art. 36 ust. 1 – obowiązującej w tym czasie – ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. *o finansach publicznych* (Dz. U z 2005 r. Nr 249 poz. 2104 ze zm.), który stanowił, że *jednostki sektora finansów publicznych mogą zaciągać zobowiązania do sfinansowania w danym roku do wysokości wynikającej z planu wydatków lub kosztów jednostki, pomniejszonej o wydatki na wynagrodzenia i uposażenia, składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy, inne składki i opłaty obligatoryjne oraz płatności wynikające z zobowiązań zaciągniętych w latach poprzednich.*

W myśl przepisu art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. *o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych* (Dz. U. z 2005 r. Nr 14 poz. 114 ze zm.), zaciągnięcie zobowiązania z przekroczeniem zakresu upoważnienia do zaciągania

zobowiązań jednostki sektora finansów publicznych wskazuje na naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Osobami odpowiedzialnymi za zaciągnięcie powyższego zobowiązania są osoby, które podpisały umowę z Wykonawcą: Pan Wiesław Kaczor – Dyrektor GDDKiA i Pani Aneta Gierlak-Czarnik – Gł. Księgowy GDDKiA.

W kontroli ustalono, że nadzór inwestorski nad realizacją robót budowlanych na zadaniu sprawowała Pracownia Projektowa PROMOST CONSULTING Tomasz Siwowski w Rzeszowie, na podstawie umowy zawartej w dniu 5 czerwca 2008 r. Umowa stanowiła, iż wynagrodzenie za nadzór nad realizacją robót wynosić będzie 1.788.754,90 zł brutto. Umowa ta została zawarta w sytuacji, gdy zobowiązanie, zaciągnięte umową z DROGBUD, już przekraczało plan finansowy wydatków GDDKiA na realizację omawianego zadania.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że zawarcie umowy o nadzór inwestorski powiększyło wartość zobowiązań, zaciągniętych ponad plan finansowy wydatków, przeznaczonych na to zadanie, o dodatkowe 1.788.754,90 zł. Działanie to wskazuje na naruszenie dyscypliny finansów publicznych w świetle powołanych powyżej przepisów ustawy *o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych*, za które odpowiedzialność ponoszą osoby, które podpisały tę umowę: Pan Wiesław Kaczor – Dyrektor GDDKiA i Pani Aneta Gierlak-Czarnik – Gł. Księgowy GDDKiA.

W kontroli ustalono, że plan wydatków na powyższe zadanie inwestycyjne został zwiększony dopiero w dniu 28 listopada 2008 r. do kwoty 173.290 tys. zł.

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia działania Dyrektora GDDKiA, dotyczące zatwierdzenia rozstrzygnięcia przetargu nieograniczonego, dotyczącego wyboru wykonawcy robót budowlanych na omawianym zadaniu.

W kontroli ustalono, że bezpośrednio przed otwarciem ofert, Zamawiający podał, iż na sfinansowanie tego zamówienia publicznego zamierza przeznaczyć kwotę 124.400 tys. zł., co zostało zapisane w protokole z przetargu. Po otwarciu złożonych ofert stwierdzono, że

wartość najkorzystniejszej oferty przewyższała wskazaną przez Zamawiającego kwotę o prawie 42.700 tys. zł, jednak Dyrektor GDDKiA nie unieważnił przetargu i dokonał wyboru wykonawcy, tj. DROGBUD.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że rozstrzygnięcie to zostało podjęte z naruszeniem, obowiązującego w tym czasie, przepisu art. 93 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *Prawo zamówień publicznych* (Dz. U. z 2007 r. Nr 223 poz. 1655 ze zm.), stanowiącego, że *zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli cena najkorzystniejszej oferty przewyższa kwotę, którą zamawiający może przeznaczyć na sfinansowanie zamówienia.*

Zgodnie z przepisem art. 17 ust. 1 pkt 4 cyt. wcześniej ustawy *o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych*, powyższy czyn wskazuje na naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegające na naruszeniu przepisów o zamówieniach publicznych, mających wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Osobą, która zatwierdziła rozstrzygnięcie przetargu w sposób zaproponowany przez komisję przetargową, był Pan Wiesław Kaczor – Dyrektor GDDKiA,

W kontroli ustalono, że w SIWZ Zamawiający wymagał, aby wybrany wykonawca, przed podpisaniem umowy, wniósł zabezpieczenie należytego wykonania umowy w wysokości 10% oferowanej ceny, co – w przypadku oferty DROGBUD – stanowiło kwotę 16.709.979 zł. DROGBUD nie wypełniło tego warunku, mimo że (w ofercie przetargowej) zobowiązało się do wniesienia zabezpieczenia – przed podpisaniem umowy – w pełnej wymaganej wysokości. Zamawiający – pismem z 21 maja 2008 r. – wezwał go do wniesienia zabezpieczenia w kwocie 5.012.993,71 zł, co stanowiło zaledwie 30% wymaganego wcześniej zabezpieczenia. Realizując wniosek Zamawiającego, DROGBUD wniosło przed podpisaniem umowy zabezpieczenie w niższej (niż w SIWZ) kwocie, natomiast pozostałą część zabezpieczenia wniósł dopiero w dniu 12 marca 2009 r., tj. po upływie ponad 9 miesięcy od daty zawarcia umowy.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że znaczące obniżenie – z własnej inicjatywy Zamawiającego – kwoty zabezpieczenia, jakie powinien wnieść Wykonawca przed podpisaniem umowy, było działaniem gospodarczo nieuzasadnionym ze strony Zamawiającego i nielegalnym w świetle warunków wniesienia zabezpieczenia, określonych w SIWZ.

Odstąpienie od warunków wniesienia zabezpieczenia, podanych w SIWZ, w ocenie Najwyższej Izby Kontroli stanowiło naruszenie zasady równego traktowania oferentów, wymaganej przepisem art. 7 ust 1 ustawy *Prawo zamówień publicznych* i mogło mieć wpływ na ceny realizacji zamówienia, zawarte w ofertach.

W kontroli ustalono, że treść umowy z dnia 30 maja 2008 r., zawartej z DROGBUD, odbiegała od wzoru umowy, załączonego do SIWZ. W umowie dodano nowy element: zapis o zabezpieczeniu wykonania umowy (w tym: o wniesieniu zabezpieczenia w wysokości 30% wymaganej w SIWZ wartości), czego nie przewidywał wzór umowy. Treść umowy – w tym zakresie – pozostawała w sprzeczności z zapisem w SIWZ, określającym wymóg wniesienia zabezpieczenia w pełnej wymaganej wysokości, przed podpisaniem umowy.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli, Zamawiający zawarł umowę zawierającą istotny, dodatkowy element, o którym nie zostali poinformowani stawający do przetargu. W świetle przepisu art. 38 ust. 4 ustawy *Prawo zamówień publicznych*, zmiana treści SIWZ (wzoru umowy) mogła mieć miejsce jedynie przed upływem terminu składania ofert, o czym należałoby poinformować wszystkich oferentów.

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia ustalone przez Zamawiającego, w SIWZ, warunki udziału w przetargu w zakresie potencjału ekonomiczno-finansowego i dotychczasowego doświadczenia potencjalnych wykonawców.

W kontroli ustalono, że GDDKiA określiła, iż wykonawcy biorący udział w przetargu, musieli wykazać się m.in, posiadaniem środków finansowych lub zdolności kredytowej w wysokości nie mniejszej niż 3 mln zł, oraz że w ostatnich 5 latach zrealizowali co najmniej jedno (podobne do przedmiotu przetargu) zadanie o wartości nie mniejszej niż 10 mln zł netto. Zamawiający wymagał także, aby zadanie zrealizowane zostało w ciągu 19 miesięcy od dnia podpisania umowy, przy założeniu, że płatności za wykonane roboty dokonywane będą nie częściej niż 1 raz w miesiącu. Jedynym kryterium oceny ofert była cena realizacji zadania.

Najwyższa Izba Kontroli – uwzględniając wartość szacunkową robót budowlanych objętych przetargiem, ustalonych na 174.494.712 zł netto – stwierdza, że powyższe warunki przetargowe nie dawały podstawy do przyjęcia, iż spełniający je wykonawca posiada niezbędne doświadczenie i znajduje się w sytuacji ekonomicznej i finansowej zapewniającej wykonanie zamówienia.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że wymagania, stawiane przez Zamawiającego w zakresie dotychczasowego doświadczenia, były 17-krotnie mniejsze od wartości szacunkowej zamówienia. Wymagania dotyczące posiadania środków finansowych (i/lub zdolności kredytowej) równe były zaledwie 1,7% wartości netto zadania a zabezpieczały wykonanie robót jedynie na poziomie 32,7% średniej wartości robót, jakie należało wykonać w każdym miesiącu przy podanych przez Zamawiającego warunkach (174,5 mln zł: 19 miesięcy = 9,1 mln zł).

W kontroli ustalono, że takie warunki udziału w przetargu umożliwiły złożenie ofert podmiotom, które dotychczas nie realizowały zadań drogowych, zbliżonych wartościowo do przedmiotu zamówienia. Spośród nich – mimo ofert firm realizujących dotychczas duże zadania drogowe i posiadających solidne doświadczenie – na wykonawcę zamówienia zostało wybrane DROGBUD. Konsorcjum to – w zakresie dotychczasowego doświadczenia – wykazało, iż zrealizowało 3 zadania drogowe o wartości – odpowiednio: 14,1 mln zł, 20,4 mln zł i 20,6 mln zł.

W kontroli ustalono, iż spośród 9 podmiotów, biorących udział w przetargu, dwaj wykonawcy (w tym DROGBUD), w swoich ofertach zdolności kredytowe udokumentowali informacjami bankowymi. Te dokumenty bankowe zawierały zastrzeżenie, iż *„mają charakter wyłącznie informacyjny i nie mogą być podstawą do żadnych roszczeń”* lub że *„bank i jego pracownicy nie ponoszą odpowiedzialności za skutki ewentualnej decyzji podjętych w oparciu o podane [w nich] informacje”*.

W kontroli ustalono, że Zamawiający, określając w SIWZ wymagania dotyczące posiadanego potencjału technicznego, nie żądał od podmiotów ubiegających się o udzielenie im zamówienia, wykazu sprzętu, niezbędnego do wykonania robót ziemnych i budowy obiektów mostowych w zakresie objętym przetargiem.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że – przy jedynym kryterium oceny ofert, jakim była najniższa cena oraz przy tak dużej, szacunkowej wartości zamówienia – warunki udziału w przetargu powinny być określone w taki sposób, aby wyboru wykonawcy dokonać tylko spośród podmiotów gwarantujących wykonanie zamówienia zgodnie z SIWZ.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że wybrany Wykonawca okazał się nierzetelny i pomimo 3-krotnej zmiany terminu zakończenia realizacji zadania (ostatnio – na 24 lipca 2010 r.), do czasu zakończenia kontroli – 4 listopada br. – zadanie to nie zostało wykonane.

W kontroli ustalono, że roboty budowlane realizowane były niezgodnie z przyjętym harmonogramem, pomimo iż ze względu na opóźnienia robót był sześciokrotnie zmieniany przez Wykonawcę. Tempo realizacji robót oraz postępy wykonanych prac było niejednokrotnie kwestionowane przez Inżyniera kontraktu i Zamawiającego. Zamawiający trzykrotnie a Inżynier kontraktu – 42-krotnie występowali do Wykonawcy z żądaniem zwiększenia zaangażowania wykonawstwa robót, wskazując przy tym, iż termin realizacji kontraktu jest poważnie zagrożony, a nawet – niemożliwy do dotrzymania. Podstawowymi przyczynami opóźnień w realizacji umowy było – jak wskazywali w wystąpieniach – słabe przygotowanie DROGBUD-u do realizacji zadania, a w szczególności: zbyt mała ilość sprzętu pracującego na budowie i liczba zatrudnionych pracowników, niewystarczająca ilość materiału dostarczona na budowę. Wskazywano też na duże opóźnienia Wykonawcy na etapie rozpoczęcia robót, w szczególności w zakresie robót fundamentowych obiektów mostowych oraz na fakt, iż w okresach od kwietnia do października każdego roku realizacji zadania, nie realizowano robót w systemie dwóch zmian, do czego zobowiązywała Wykonawcę umowa.

W kontroli ustalono, iż na wydłużony okres realizacji zadania wpływ miały także niesprzyjające warunki pogodowe (3-krotne zalanie terenu budowy wskutek powodzi w latach 2009-2010) powodujące uszkodzenia wykonanych elementów zadania, w szczególności nasypów pod trasą zasadniczą. W ocenie Zamawiającego i Inżyniera kontraktu, do powstania tych szkód przyczynił się też Wykonawca poprzez nieprawidłowe zabezpieczenie skarp nasypów oraz niewykonanie odpowiedniego odwodnienia placu budowy.

Zamawiający, uznając częściowo racje Wykonawcy, wyraził 3-krotnie zgodę na przesunięcie umownego terminu zakończenia robót z tytułu powyższych zdarzeń, zawierając z nim – w 2 przypadkach – stosowne aneksy do umowy. Pierwotny termin zakończenia robót przesunięto na 3 czerwca 2010 r. a następnie – na 22 czerwca 2010 r., natomiast przesunięcie tego terminu na 24 lipca 2010 r. nie zostało przez Wykonawcę zaakceptowane i nie podpisał on takiego aneksu do umowy, wnioskując o ustalenie go na 6 września 2010 r. Wskazując taki termin uzasadniał, że – oprócz warunków pogodowych – na tempo realizacji zadania

zasadniczy wpływ miały też opóźnienia Inżyniera kontraktu i jego służb w odbieraniu wykonanych robót oraz błędy w projekcie wykonawczym. Podnosił też jako istotny fakt, iż 6 działek, stanowiących fragment terenu budowy o długości ok. 480 m, GDDKiA przekazała mu dopiero 87 dni po podpisaniu kontraktu, co było niezgodne z warunkami umowy, które zapewniały, iż cały teren budowy zostanie udostępniony Wykonawcy w terminie 10 dni od daty podpisania umowy.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że na dzień 31 października 2010 r., zwłoka w realizacji zadania – w stosunku do terminu określonego w niepodpisanym aneksie do umowy – wynosiła 98 dni, a kary, wyliczone zgodnie z umową, wynosiły 4.026.830,78 zł.

Wykonawca w bieżącym roku posiadał istotne problemy z utrzymaniem płynności finansowej. Komornicy sądowi zajęli jego wierzytelności w kwocie 5.993.164,87 zł a podwykonawcy, zatrudnieni na tym zadaniu, zgłosili Zamawiającemu swoje roszczenia wobec DROGBUD-u w kwocie 8.643.829,18 zł. Z uwagi na złą sytuację finansową Wykonawcy, część tych roszczeń zostało zapłacona przez Zamawiającego z należności przysługujących Wykonawcy.

W kontroli ustalono, że DROGBUD – na wezwanie GDDKiA – w celu uwierzytelnienia swojej wiarygodności finansowej, umożliwiającej dokończenie zadania, przedstawił w maju br. informacje banków o zdolności kredytowej oraz sprawozdanie finansowe za 2009 r. Na ich podstawie Zamawiający uznał, że sytuacja finansowa Wykonawcy daje gwarancję realizacji kontraktu.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli, dołączone sprawozdanie dotyczyło okresu sprzed 4 miesięcy i nie oddawało rzeczywistej sytuacji finansowej DROGBUD-u.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza – uwzględniając zastrzeżenia Wykonawcy, iż w przypadku niesprzyjających warunków pogodowych roboty budowlane zakończy wiosną 2011 r., oraz mając na uwadze opinię Inżyniera kontraktu, iż zadanie może zostać zakończone dopiero w czerwcu 2011 r. – że istnieje realne zagrożenie, iż wartość ostatniej faktury Wykonawcy może być niższa niż kwota należnych kar.

W kontroli ustalono, że Wykonawca, aby wywiązać się z umowy, musi – oprócz prac wykończeniowych na trasie zasadniczej – poprawić na niektórych odcinkach umocnienie skarp nasypów; wyremontować (ułożyć nową) nawierzchnię drogi krajowej nr 4 na „starym” odcinku, biegnącym przez miasto Ropczyce na długości ok. 3.800 m; wybudować (lub dokończyć budowę) drogi dojazdowe o łącznej długości 6.452 m; zabezpieczyć powstałe osuwiska; udrożnić (lub odbudować) system odwodnienia placu budowy.

W ocenie Najwyższej Izby Kontroli – powyższy zakres prac wskazuje, że przesądzony jest przyszlóroczny termin ich zakończenia, podawany przez Wykonawcę i Inżyniera kontraktu.

Najwyższa Izba Kontroli stwierdza, że przedłużanie czasu realizacji zadania powoduje wzrost kosztów nadzoru inwestorskiego, ponoszonych przez Zamawiającego.

W kontroli ustalono, że wynagrodzenie za nadzór ustalono w oparciu o szacunkową liczbę dni pracy Inżyniera kontraktu i jego personelu. Opóźnienie w realizacji robót spowodowało, że w dniu 27 stycznia 2010 r. do umowy o nadzór sporządzony został aneks, zwiększający to wynagrodzenie o 556 tys. zł, do kwoty 2.344,7 tys. zł. Koszty nadzoru, poniesione przez GDDKiA do dnia 20 października 2010 r., wyniosły już 2.375,5 tys. zł, co wskazuje, że do czasu zakończenia zadania będą one systematycznie zwiększane.

W kontroli ustalono, że w sierpniu br. Inżynier kontraktu sugerował Zamawiającemu zlecenie odbudowy skarp innemu podmiotowi, na koszt DROGBUD-u. Podał też pod rozagę możliwość zerwania kontraktu z winy Wykonawcy i zlecenie dokończenia robót na zadaniu innemu podmiotowi, jednak Zamawiający nie podjął takich decyzji.

W kontroli ustalono, że zadanie finansowane było ze środków budżetu państwa oraz Krajowego Funduszu Drogowego. Do 30 września 2010 r. Wykonawca przedłożył 27 faktur na łączną wartość 124.301.397,72 zł brutto. Faktury wystawione zostały w oparciu o przejściowe świadectwa płatności, zatwierdzone przez Inżyniera kontraktu, a Zamawiający terminowo je realizował.

W kontroli ustalono, że Wojewoda Podkarpacki decyzję o ustaleniu lokalizacji przedmiotowego zadania wydał w dniu 8 kwietnia 2005 r., a pozwolenie na budowę wydał w dniu 5 listopada 2007 r., obie w trybie natychmiastowej wykonalności. Od powyższych

decyzji zostały wniesione odwołania, które rozstrzygane były w sądach administracyjnych. Wyrokiem z dnia 7 września 2010 r. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie (NSA), oddalił skargę kasacyjną na decyzję pozwolenia na budowę. Wyrokiem z dnia 27 listopada 2009 r. NSA uchylił decyzję Ministra Infrastruktury z dnia 8 kwietnia 2005 r., jako organu drugiej instancji dla decyzji Wojewody o ustaleniu lokalizacji zadania. Po tym wyroku NSA, w dniu 30 września 2010 r. Minister ten wydał ponowną decyzję, na podstawie której częściowo uchylił (i rozstrzygnął w inny sposób) ustalenia decyzji lokalizacyjnej, wydanej przez Wojewodę. Do czasu zakończenia czynności kontrolnych w GDDKiA, do Ministra nie wpłynęły skargi na powyższą decyzję.

Przedstawiając powyższe uwagi i oceny, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy o NIK, wnosi o:

1. spowodowanie naliczenia i wyegzekwowania – od Wykonawcy robót, tj. DROGBUD – kar przewidzianych zawartą umową;
2. zapewnienie możliwie szybkiego zakończenia realizacji zadania, w tym – rozważenie wykonania brakujących robót przez wykonawcę innego niż DROGBUD;
3. ustalanie – w postępowaniach o udzielanie zamówień publicznych, gdzie jedynym kryterium jest najniższa cena – warunków w zakresie dotychczasowego doświadczenia oraz potencjału technicznego wykonawców w sposób zapewniający wykonanie zamówienia oraz umożliwiający rzetelną ocenę ich potencjału ekonomiczno-finansowego;
4. zapewnienie przestrzegania postanowień zawartych w Specyfikacjach Istotnych Warunków Zamówień, w tym zwłaszcza dotyczących wymagań zabezpieczenia należytego wykonania umów.
5. zapewnienie zaciągania zobowiązań finansowych do wysokości przewidzianych planem finansowym jednostki na zadanie oraz przestrzegania zasad dotyczących unieważniania postępowań o udzielenie zamówień publicznych w sytuacji braku takich środków.

Na podstawie art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Panu Dyrektorowi prawo zgłoszenia do dyrektora Delegatury NIK w Rzeszowie umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Rzeszowie, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje od Pana Dyrektora przedstawienia, w terminie 14 dni od daty otrzymania

niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub o przyczynach niepodjęcia takich działań.

W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.